

Skändat Sinne

Siebenbürgen

I de djupaste av skogar,
I ett mörker svart som hat.
På en plats där ondska frodas,
Där sökte jag mitt svar.

Iakttagen av de döda,
Letar jag mig fram.
Till porten som för evigt öppnats,
Den port som bär mitt namn...

I den pakt som jag nu svurit har,
Jag på mina frågor funnit ett svar.
Utvald av ödets makter,
Förfördes jag av mörkrets krafter.

För evigt brinna för att allting få,
För evigt ensam kommer jag att stå,
För evigt brinna för att allting få,
För evigt försvinna för att allting förstå...

"I de djupaste av skogar,
I ett mörker svart som hat.
På en plats där ondska frodas,
Där har jag funnit svar...
...Och aldrig mer kan jag åter färdas,
Till okunskapens tid.
Ty den kunskap som jag nu besitter,
Ger mig aldrig frid."

Märkt av döden vandrar jag,
Likt en skugga in i de dödas dal.
Där döda ögon mig bevakar,
Och döda själar aldrig mer vaknar.

För evigt brinna för att allting få,
För evigt ensam kommer jag att stå,
För evigt brinna för att allting få,
För evigt försvinna för att allting förstå...

"I de djupaste av skogar,
I ett mörker svart som hat.
På en plats där ondska frodas,
Där har jag funnit svar...
...Och aldrig mer kan jag åter färdas,
Till okunskapens tid.
Ty den kunskap som jag nu besitter,
Ger mig aldrig frid."